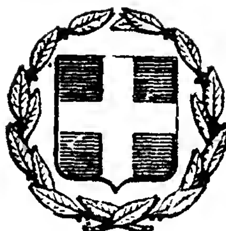


ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 167

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 948

Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 147 Διεθνοῦς Συμβάσεως Ἐργασίας «περὶ ἐλαχίστων ἐπιπέδων ἀσφαλείας τῶν Ἐμπορικῶν πλοίων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον Πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπ' ἀριθ. 147 Διεθνὴς Σύμβασις Ἐργασίας «περὶ ἐλαχίστων ἐπιπέδων ἀσφαλείας τῶν ἐμπορικῶν πλοίων» ψηφισθεῖσα κατὰ τὴν 62αν σύνοδον τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως Ἐργασίας τοῦ ἔτους 1976 τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς Ἑλληνικὴν μετάφρασιν καὶ εἰς τὸ Γαλλικόν, Ἀγγλικὸν πρωτότυπον ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ 147.
ΠΕΡΙ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΕΠΙΠΕΔΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας, συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ συνελθοῦσα τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1976 εἰς τὴν ἑξηκοστὴν δευτέραν Σύνοδον αὐτῆς.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περιεχόμενον τῆς Συστάσεως τοῦ 1958 «περὶ Ναυτολογήσεως Ναυτικῶν ἐπὶ πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν καὶ τῆς Συστάσεως τοῦ 1958 «περὶ κοινωνικῶν Συνθηκῶν καὶ Ἀσφαλείας τῶν ναυτικῶν».

Ἀποφασίσασα τὴν ἀποδοχὴν διαφόρων προτάσεων διὰ τὰ ὑποσυντήρητα πλοῖα ἰδιαιτέρως δὲ τὰ νηολογημένα ὑπὸ σημαίας εὐκολίας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τοῦ πέμπτου θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς παρούσης Συνόδου καὶ Ἀποφασίσασα ὅπως αἱ προτάσεις αὐται περιβληθοῦν τὸν τύπον Διεθνοῦς Συμβάσεως.

Ἀποδέχεται σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην Ὀκτωβρίου χίλια ἐννεακόσια ἑβδομήκοντα ἓξ τὴν ἀκόλουθον Σύμβασιν, ἥτις θὰ ἔχῃ τὸν τίτλον Σύμβασις «περὶ ἐλαχίστων ἐπιπέδων ἀσφαλείας τῶν ἐμπορικῶν πλοίων 1976».

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, ἐφαρμόζεται ἐπὶ παντὸς θαλασσοπλοοῦντος πλοίου ἀνήκοντος εἰς τὸ δημόσιον ἢ εἰς ἰδιώτας τὸ ὁποῖον προορίζεται διὰ τὴν μεταφορὰν φορτίων ἢ ἐπιβατῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ἐμπορίας ἢ ἀπασχολεῖται δι' οἱονδήποτε ἕτερον ἐμπορικὸν σκοπόν.

2. Ἐθνικοὶ νόμοι ἢ Κανονισμοὶ θὰ καθορίζουν πότε τὰ πλοῖα θεωροῦνται θαλασσοπλοοῦντα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ θαλασσοπλοούντων ρυμουλκῶν.

4. Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἔχει ἐφαρμογήν:

α) Ἐπὶ πλοίων τὰ ὁποῖα διαθέτουν ὡς κυρίαν προωστήριον δύναμιν ἱστία, ἀνεξαρτήτως ἂν διαθέτουν βοηθητικὴν προωστήριον μηχανήν.

β) Ἐπὶ ἁλιευτικῶν ἢ φαλαινοθηρικῶν ἢ ἄλλων πλοίων ἀναλόγου προορισμοῦ.

γ) Ἐπὶ πλοιαρίων καὶ πλωτῶν μέσων μὴ προωρισμένων διὰ ναυσιπλοΐαν ὡς γεωτρυπάνων καὶ πλωτῶν ἐξέδρων δι' ἀνόρυξιν πετρελαίου.

Τὴν ἀπόφασιν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου πλοῖα λαμβάνει ἡ ἁρμοδία Ἀρχὴ ἑκάστης χώρας, κατόπιν διαβουλεύσεως μετὰ τῶν πλέον ἀντιπροσωπευτικῶν ὀργανώσεων ἐφοπλιστῶν καὶ ναυτικῶν.

5. Οὐδεμία διάταξις τῆς παρούσης Συμβάσεως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐπεκτείνει τὸ πεδίον ἐφαρμογῆς τῶν Συμβάσεων τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὸ Παράρτημα τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ τῶν διατάξεων τὰς ὁποίας αὐται περιέχουν.

Ἄρθρον 2.

Ἕκαστον ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν μέλος αναλαμβάνει :

α) Νὰ θεσπίσῃ Νόμους ἢ Κανονισμούς, διὰ τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν του πλοῖα ἐπιβάλλοντας :

αα) Τὰ ἐπίπεδα ἀσφαλείας εἰς τὰ ὁποῖα θὰ περιλαμβάνωνται καὶ ἐπίπεδα ναυτικῆς ἱκανότητος τῶν πληρωμάτων χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας καὶ συνθέσεως πληρώματος ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ἀσφάλεια ζωῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου.

ββ) Τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν πληρωμάτων.

γγ) Τοὺς ὅρους ἐργασίας καὶ διαβιώσεως ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἐφόσον τὰ θέματα ταῦτα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου Μέλους, δὲν καλύπτωνται ὑπὸ τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων ἢ δὲν προσδιορίζωνται δι' ἀποφάσεων ἁρμοδίων δικαστηρίων κατὰ τρόπον ἐξ ἴσου δεσμευτικὸν διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους πλοιοκτήτας καὶ ναυτικούς.

Αἱ διατάξεις τῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν τούτων θὰ εἶναι οὐσιωδῶς ἰσοδύναμοι τῶν Συμβάσεων ἢ τῶν ἄρθρων τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὸ συνημμένον τῇ παρούσῃ παράρτημα Διεθνῶν Συμβάσεων ἐφ' ὅσον τὸ Μέλος δὲν δεσμεύεται κατ' ἄλλον τρόπον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Συμβάσεων αὐτῶν.

β) Νὰ ἀσκῇ ἀποτελεσματικὴν δικαιοδοσίαν ἢ ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ Νηολόγιά του πλοίων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ :

αα) Τὰ ἐπίπεδα ἀσφαλείας εἰς τὰ ὁποῖα θὰ περιλαμβάνονται καὶ ἐπίπεδα ναυτικῆς ἱκανότητος τοῦ πληρώματος χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας καὶ συνθέσεως πληρώματος, ὁριζόμενα ὑπὸ Ἐθνικῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν.

ββ) Τὰ μέτρα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ὁριζόμενα ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν Νόμων ἢ Κανονισμῶν.

γγ) Τοὺς ὅρους ἐργασίας καὶ διαβιώσεως ἐπὶ τῶν πλοίων ὡς οὗτοι καθορίζονται ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν Νόμων ἢ Κανονισμῶν ἢ προσδιορίζονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων κατὰ τρόπον ἐξ ἴσου δεσμευτικὸν διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους πλοιοκτήτας καὶ ναυτικούς.

γ) Νὰ ἐξασφαλίζῃ ὅ,τι συμφωνοῦνται μεταξὺ ἐφοπλιστῶν ἢ ὀργανώσεων αὐτῶν καὶ ναυτικῶν ὀργανώσεων ἱδρυθεισῶν συμφώνως πρὸς οὐσιώδεις ὅρους τῆς συμβάσεως 1948 περὶ ἐλευθερίας τοῦ συνεταιρίζεσθαι καὶ προστασίας τοῦ δικαιώματος τῆς ὀργανώσεως ὡς καὶ τῆς Συμβάσεως 1949 περὶ τοῦ δικαιώματος Ὀργανώσεως καὶ Συλλογικῶν διαπραγματεύσεων, μέτρα πρὸς ἀποτελεσματικὸν ἔλεγχον τῶν ὅρων ἐργασίας καὶ διαβιώσεως ἐπὶ τοῦ πλοίου, εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ Κράτος δὲν ἀσκεῖ ἀποτελεσματικὴν δικαιοδοσίαν.

δ) Νὰ ἐξασφαλίζῃ ὅτι :

αα) Ὑφίστανται καὶ λειτουργοῦν αἱ ἀπαιτούμεναι διαδικασίαι ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, κατόπιν τριμερῶν διαβουλεύσεων μεταξὺ τῆς Ἀρχῆς ταύτης καὶ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ὀργανώσεων πλοιοκτητῶν καὶ ναυτικῶν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν, διὰ τὴν ναυτολόγησιν τῶν ναυτικῶν εἰς τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν του πλοῖα ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποβαλλομένων σχετικῶν καταγγελιῶν.

ββ) Ὑφίστανται καὶ λειτουργοῦν αἱ ἀπαιτούμεναι διαδικασίαι ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς κατόπιν τριμερῶν διαβουλεύσεων μεταξὺ τῆς Ἀρχῆς ταύτης καὶ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ὀργανώσεων τῶν πλοιοκτητῶν καὶ τῶν ναυτικῶν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν, διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποβαλλομένων καταγγελιῶν αἵτινες ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ναυτολόγησιν ναυτικῶν τῆς ἐθνικότητός του καὶ διατυπώνωνται, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ναυτολογήσεως εἰς τὸ ἔδαφός του ἐπὶ πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν καὶ διὰ τὴν ὑποβολὴν ἀμέσως τῶν καταγγελιῶν αὐτῶν ὡς καὶ πάσης ἑτέρας καταγγελίας ἐχούσης σχέσιν μὲ τὴν ναυτολόγησιν καὶ διατυπουμένης, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ναυτολογήσεως εἰς τὸ ἔδαφός του ἀλλοδαπῶν ναυτικῶν εἰς πλοῖα ὑπὸ ξένην σημαίαν καὶ διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν καταγγελιῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν του πρὸς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν τῆς χώρας τῆς σημαίας τοῦ πλοίου μὲ κοινοποίησιν ἀντιγράφου πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

ε) Νὰ ἐξασφαλίζῃ ὅτι οἱ ναυτολογούμενοι ἐπὶ πλοίων ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ νηολόγιά του ναυτικοὶ διαθέτουν τὰ κατάλληλα προσόντα ἢ εἶναι ἐκπαιδευμένοι διὰ τὰ ἀνατιθέμενα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα συμφώνως καὶ πρὸς τὴν Σύστασιν περὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως (ναυτικῶν) τοῦ 1970.

στ) Νὰ ἐλέγχῃ δι' ἐπιθεωρήσεως ἢ δι' ἄλλων καταλλήλων μέσων ἐὰν τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν του πλοῖα συμμορφοῦνται πρὸς τὰς κυρωθείσας καὶ ἐν ἰσχύι Διεθνεῖς Συμβάσεις Ἐργασίας, πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τοὺς Κανονισμοὺς οἵτινες ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου (α) τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ πρὸς τὰς ἰσχυούσας Συλλογικὰς Συμβάσεις κατὰ τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας.

ζ) Νὰ ἐνεργῇ ἐπισήμως ἀνακρίσεις ἐπὶ σοβαρῶν ναυτικῶν ἀτυχημάτων τῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν του πλοίων καὶ ἰδιαιτέρως ὅταν ἐπισυμβοῦν σημαντικαὶ βλάβαι ἢ ἀπώλειαι ἀνθρωπίνης ζωῆς, καὶ νὰ δίδῃ δημοσιότητα εἰς τὰ τελικὰ πορίσματα τῶν ἀνακρίσεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Πᾶν ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν Μέλος ὀφείλει κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ ἐνημερώνῃ τοὺς πολίτας του διὰ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ ἀντιμετωπίσουν ὅταν ναυτολογοῦνται ἐπὶ πλοίου ὑπὸ σημαίαν Κράτους, μὴ ἐπικυρώσαντος τὴν Σύμβασιν ἕως ὅτου βεβαιωθῇ ὅτι ἐφαρμόζονται κανόνες ἀντίστοιχοι πρὸς τοὺς καθιερωμένους ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως. Τὰ λαμβανόμενα μέτρα ὑπὸ τοῦ κυρώσαντος τὴν Σύμβασιν Κράτους πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δὲν πρέπει νὰ ἔρχωνται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθέρας διακινήσεως τῶν ἐργαζομένων ἥτις περιέχεται εἰς Συνθήκας τῶν ὁποίων ἐνδέχεται νὰ εἶναι Μέλη τὰ δύο ἐνδιαφερόμενα μέρη.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐὰν ἐπικυρώσαν τὴν Σύμβασιν Κράτος εἰς λιμένα τοῦ ὁποίου προσεγγίζει τὸ πλοῖον διὰ κανονικὴν ἐργασίαν ἢ ἀνεφοδιασμὸν δεχθῇ καταγγελίαν ἢ ἔχῃ ἀποδείξεις ὅτι τὸ πλοῖον δὲν πληροῖ τοὺς κανόνας τῆς παρούσης Συμβάσεως, μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος της, δύναται νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας τὴν σημαίαν τῆς ὁποίας φέρει τὸ πλοῖον καὶ νὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, νὰ λάβῃ δὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἐπὶ τοῦ πλοίου οἱασδήποτε ἐλλείψεως ἐκ τῆς ὁποίας ὑφίστανται σαφῶς κίνδυνοι διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν ὑγείαν τῶν ἐπιβαινόντων.

2. Κατὰ τὴν λῆψιν τοιούτων μέτρων, τὸ Μέλος ὀφείλει ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ σχετικῶς τὸν πλησιέστερον ναυτιλιακόν, προξενικὸν ἢ διπλωματικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Κράτους τῆς σημαίας τοῦ πλοίου καὶ νὰ ζητήσῃ, ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι οὗτος παρών. Δὲν πρέπει ἄνευ λόγου, νὰ κρατηθῇ ἢ νὰ καθυστερήσῃ τὸ πλοῖον.

3. Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου «καταγγελία» σημαίνει πληροφορίαν παρεχομένην ὑπὸ μέλους πληρώματος, ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως Συλλόγου ἢ Ἐργατικοῦ Σωματείου ἢ γενικῶς ὑπὸ παντὸς προσώπου ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πλοίου καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν περιφρούρησιν τῆς ὑγείας τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις δύναται νὰ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ Κρατῶν τὰ ὁποῖα :

α) Εἶναι μέλη τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως περὶ ἀσφαλείας ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσσῃ τοῦ 1960 ἢ τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως περὶ ἀσφαλείας ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσσῃ τοῦ 1974 ἢ πάσης μεταγενεστέρας Συμβάσεως ἀναθεωρητικῆς τῶν ἐν λόγῳ Συμβάσεων.

β) Εἶναι μέλη τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως περὶ γραμμῆς φορτώσεως τοῦ 1966 ἢ πάσης μεταγενεστέρας Συμβάσεως ἀναθεωρητικῆς αὐτῆς.

γ) Εἶναι μέλη ἢ ἔχουν θέσει εἰς ἐφαρμογὴν τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ διὰ τὴν ἀποφυγὴν Συγκρούσεων ἐν θαλάσσῃ τοῦ 1960, ἢ τῆς Συμβάσεως περὶ Διεθνῶν Κανόνων διὰ τὴν ἀποφυγὴν συγκρούσεων ἐν θαλάσσῃ τοῦ 1972 ἢ πάσης μεταγενεστέρας Συμβάσεως ἀναθεωρητικῆς τῶν διεθνῶν αὐτῶν κειμένων.

2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις δύναται ἐπίσης νὰ κυρωθῇ ὑφ' ἑκάστου Μέλους τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν κύρωσίν της ἀναλαμβάνει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος Ἄρθρου αἵτινες δὲν ἔχουν εἰσέτι ἐκπληρωθῇ.

3. Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δέον ὅπως κοινοποιοῦνται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, πρὸς καταχώρισιν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις δεσμεύει μόνον τὰ Μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας τῶν ὁποίων αἱ ἐπικυρώσεις ἔχουν καταχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

2. Τίθεται αὕτη ἐν ἰσχύι δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων δέκα τοὐλάχιστον μελῶν συγκεντρούντων ἐν συνόλῳ χωρητικότητα ἀνερχομένην εἰς 25 % τῆς ὁλικῆς χωρητικότητος τοῦ παγκοσμίου ἐμπορικοῦ στόλου.

3. Ἀκολούθως ἡ σύμβασις αὕτη ἄρχεται ἰσχύουσα δι' ἕκαστον Μέλος δώδεκα μῆνας ἀφ' ἧς καταχωριθῇ ἡ ἐπικύρωσις αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Πᾶν μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν, δύναται νὰ καταγγέλλῃ ταύτην μετὰ πάροδον δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, διὰ πράξεως ἀνακοινουμένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταχωριζομένης.
Ἡ καταγγελία θέλει ἰσχύσει μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς καταχωρίσεώς της.

2. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ μνημονευομένης δεκαετίας δὲν ἔχει κάμει χρῆσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένου δικαιώματος καταγγελίας, δεσμεύεται διὰ μίαν νέαν δεκαετίαν καὶ συνεπῶς δικαιοῦται νὰ καταγγέλλῃ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης δεκαετίας ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπομένους ὅρους.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας γνωστοποιεῖ εἰς πάντα τὰ Μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας τὴν καταχώρισιν πασῶν τῶν ἐπικυρώσεων καὶ καταγγελιῶν αἵτινες ἔχουν ἀνακοινωθῆ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Ὀργανώσεως.

2. Ὅταν συμπληρωθοῦν οἱ ἀνωτέρω προβλεπόμενοι ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 παραγρ. 2 ὅροι ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ἡ παροῦσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ἀνακοινοῖ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πρὸς καταχώρισιν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πλήρεις πληροφορίας σχετικὰς πρὸς πάσας τὰς ἐπικυρώσεις καὶ πράξεις καταγγελίας ἃς ἔχει καταχωρίσει συμφώνως πρὸς τὰ προηγούμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 10.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ὑποβάλλει, ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἐξετάζει ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως, θέματος ὁλικῆς ἢ μερικῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Συνδιάσκεψις ἀποδεχθῇ νεωτέραν σύμβασιν ἐπαγομένην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναθεώρησιν τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἡ νεωτέρα σύμβασις δὲν ὁρίζει ἄλλως :

α) Ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ Μέλους τῆς νεωτέρας συμβάσεως τῆς ἀναθεωρούσης τὴν παροῦσαν ἐπάγεται αὐτοδικαίως, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 7, ἄμεσον καταγγελίαν τῆς παρούσης συμβάσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἔχει τεθῆ ἐν ἰσχύι ἡ ἀναθεωροῦσα ταύτην νεωτέρα σύμβασις.

β) Ἀφ' ἧς ἡ ἐπαγομένη τὴν ἀναθεώρησιν νεωτέρα σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύι ἡ παροῦσα σύμβασις παύει οὖσα δεκτικὴ ἐπικυρώσεως ὑπὸ τῶν Μελῶν.

2. Ἡ παροῦσα σύμβασις παραμένει οὐχ ἧττον ἐν ἰσχύι ὑπὸ τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, διὰ τὰ Μέλη ἅτινα ἐπικυρώσαντα αὐτήν, δὲν ἤθελον ἐπικυρώσει τὴν ἀναθεωροῦσαν ταύτην νεωτέραν σύμβασιν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ:

Σύμβασις 138/1973 «περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας ἢ
Σύμβασις 58/1936 (Ἀναθεωρηθεῖσα) «περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας (Ναυτική) ἢ
Σύμβασις 7/1920 «περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας (Ναυτική)
Σύμβασις 55/1936 «περὶ εὐθύνης πλοιοκτητῶν ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος ναυτικοῦ».
Σύμβασις 56/1936 «περὶ ἀσφαλίσεως κατὰ ἀσθενείας (Ναυτική) ἢ
Σύμβασις 130/1959 «περὶ ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ ἐπιδομάτων ἀσθενείας».
Σύμβασις 73/1946 «περὶ ἰατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ναυτικῶν».
Σύμβασις 134/1970 (ἄρθρα 4 καὶ 7) «περὶ προλήψεως ἀτυχημάτων τῶν ναυτικῶν».
Σύμβασις 92/1949 «περὶ ἐνδιαιτήσεως πληρωμάτων» (ἀναθεωρηθεῖσα).
Σύμβασις 68/1946 «περὶ τροφῆς καὶ ὑπηρεσιῶν τροφοδοσίας τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων» (ἄρθρον 5).
Σύμβασις 53/1936 «περὶ πιστοποιητικῶν ἱκανότητος τῶν ἀξ/κῶν» (ἄρθρα 3 καὶ 4)(1).
Σύμβασις 22/1926 «περὶ συμβάσεως ναυτολογήσεως τῶν ναυτικῶν».
Σύμβασις 23/1926 «περὶ παλιννοστήσεως τῶν ναυτικῶν».
Σύμβασις 87/1948 «περὶ ἐλευθερίας τοῦ συνδικαλισμοῦ καὶ προστασίας τῶν συνδικαλιστικῶν δικαιωμάτων».
Σύμβασις 98/1949 «περὶ δικαιώματος ὀργανώσεως καὶ συλλογικῶν διαπραγματεύσεων».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διασκέψεως
MODOLV HAREIDE

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας
FRANCIS BLANCHARD

Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ καθιερωθὲν ὑπό τινος πολιτείας σύστημα ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν ἤθελεν ἀντιμετωπίσει προβλήματα ἐκ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Συμβάσεως 1936 «περὶ πιστοποιητικῶν ἱκανότητος τῶν Ἀξιωματικῶν» θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ οὐσιαστικὴ ἰσοτιμία τῶν ἐν λόγῳ πιστοποιητικῶν ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἀντίθεσις μὲ τὸ σύστημα τῆς Πολιτείας αὐτῆς.

CONVENTION 147

CONVENTION CONCERNANT LES NORMES MINIMA A OBSERVER SUR LES NAVIRES MARCHANDS

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, Convoquée à Gènève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 13 ocobre 1976, en sa soixante - deuxième session ;

Rappelant les dispositions de la recommandation sur l'engagement des gens de mer (navires étrangers), 1958, et de la recommandation sur les conditions de vie, de travail et de sécurité des gens de mer, 1958 ;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives aux navires où prévalent des conditions inférieures aux normes, en particulier ceux immatriculés sous des pavillons de complaisance, question qui constitue le cinquième point à l'ordre du jour de la session ;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale, adopte, ce vingt-neuvième jour d'octobre mil neuf cent soixante - seize, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur la marine marchande (normes minima), 1976 :

Article 1

1. Sous réserve des dispositions contraires figurant dans le présent article, la présente convention s'applique à tout navire de mer, de propriété publique ou privée, affecté, pour des fins commerciales, au transport de marchandises ou de passagers ou utilisé à d'autres fins commerciales.

2. La législation nationale déterminera quand un navire sera réputé navire de mer aux fins de la présente convention.

3. La présente convention s'applique aux remorqueurs de mer.

4. La présente convention ne s'applique pas :

a) aux navires dont la voile est le principal moyen de propulsion, qu'ils soient ou non équipés d'une machine auxiliaire ;

b) aux navires affectés à la pêche, à la chasse à la baleine ou à des opérations similaires ;

c) aux navires de faible tonnage ni aux navires tels que les plates - formes de forage et d'exploitation quand ils ne sont pas utilisés pour la navigation ; la décision relative aux navires qui sont visés par la présente disposition sera prise par l'autorité compétente de chaque pays, en consultation avec les organisations les plus représentatives des armateurs et des gens de mer.

5. Aucune disposition de la présente convention ne devra être considérée comme étendant le champ d'application des conventions énumérées dans l'annexe à la présente convention ou d'aucune des dispositions de celles - ci.

Article 2

Tout Membre qui ratifie la présente convention s'engage :

a) à édicter une législation à l'égard des navires immatriculés sur son territoire en ce qui concerne :

(i) les normes de sécurité, y compris celles ayant trait à la compétence de l'équipage, à la durée du travail et à son effectif, afin d'assurer la sauvegarde de la vie humaine à bord des navires ;

(ii) un régime approprié de sécurité sociale ;

(iii) les conditions d'emploi à bord et les arrangements relatifs à la vie à bord, dans la mesure où, à son avis, ils ne sont pas couverts par des conventions collectives ou déterminés par des tribunaux compétents d'une façon qui lie de la même manière les armateurs et les gens de mer intéressés ; et à vérifier que les dispositions d'une telle législation équivalent, dans l'ensemble, aux conventions ou aux articles de conventions auxquels il est fait référence dans l'annexe à la présente convention, pour autant que le Membre ne soit pas autrement tenu de donner effet aux conventions en question ;

b) à exercer effectivement sa juridiction ou son contrôle sur les navires immatriculés sur son territoire en ce qui concerne :

(i) les normes de sécurité, y compris celles ayant trait à la compétence de l'équipage, à la durée du travail et à son effectif, prescrites par la législation nationale ;

(ii) la mise en oeuvre du régime de sécurité sociale prescrit par la législation nationale ;

(iii) les conditions d'emploi à bord et les arrangements relatifs à la vie à bord prescrits par la législation nationale ou déterminés par des tribunaux compétents d'une façon qui lie de la même manière les armateurs et les gens de mer intéressés ;

c) à vérifier que des mesures assurant un contrôle efficace des autres conditions d'emploi à bord et des autres arrangements relatifs à la vie à bord sont, lorsque le Membre n'exerce pas de juridiction effective, convenus entre les armateurs ou leurs organisations et des organisations de gens de mer constituées eonformément aux dispositions fondamentales de la convention sur la liberté syndicale et la protection du droit syndical, 1948, et de la convention sur le droit d'organisation et de négociation collective, 1949 ;

d) à faire en sorte

(i) qu'il existe des procédures adéquates, soumises à la supervision générale de l'autorité compétente et faisant suite, le cas échéant, à des consultations tripartites entre cette autorité et les organisations représentatives d'armateurs et de gens de mer, concernant le recrutement des gens de mer sur des navires immarticulés sur son territoire et concernant l'examen des plaintes déposées à ce sujet ;

(ii) qu'il existe des procédures adéquates, soumises à la supervision générale de l'autorité compétente faisant suite, le cas échéant, à des consultations tripartites entre cette autorité et les organisations représentatives d'armateurs et de gens de mer concernant l'examen de toute plainte relative à l'engagement et formulée si possible au moment de l'engagement, sur son territoire, de gens de mer de sa propre nationalité sur des navires immatriculés dans un pays étranger et à s'assurer que de telles plaintes, ainsi que toute plainte relative à l'engagement et formulée si possible au moment de l'engagement, sur son territoire, de gens de mer étrangers sur des navires immatriculés dans un pays étranger, soient transmises promptement par l'autorité compétente à l'autorité compétente du pays dans lequel le navire est immatriculé, avec copie au Directeur général du Bureau international du Travail ;

e) à faire en sorte que les gens de mer engagés sur des navires immatriculés sur son territoire soient convenablement qualifiés ou formés au fonctions pour lesquelles ils sont recrutés, compte tenu de la recommandation sur la formation professionnelle des gens de mer, 1970 ;

f) à verifier par des inspections ou par d'autres moyens appropriés que les navires immatriculés, sur son territoire sont conformes aux conventions internationales du travail applicables en vigueur qu'il a ratifiées, à la législation requise par l'alinéa a) du présent

article et, dans la mesure où, compte tenu de la législation nationale, on le considère approprié, aux conventions collectives ;

g) à faire une enquête officielle sur tous les accidents matitimes graves impliquant des navires immatriculés sur son territoire, notamment lorsqu' il y a eu blessure ou perte de vie humaine, le rapport final de cette enquête devant normalement être rendu public.

Article 3

Tout Membre qui a ratifié la présente convention informera, dans la mesure du possible, ses ressortissants des problèmes qui peuvent résulter d'un engagement sur un navire immatriculé dans un Etat qui n'a pas ratifié ladite convention, jusqu'à ce qu'il ait acquis la conviction que des normes équivalentes à celles fixées par cette convention sont appliquées. Les mesures prises à cet effet par l'Etat qui ratifie la présente convention ne devront pas être en contradiction avec le principe de libre circulation des travailleurs stipulé par les traités auxquels ces deux Etats peuvent être parties.

Article 4

1. Si un Membre qui a ratifié la présente convention et dans le port duquel un navire fait escale dans le cours normal de son activité ou pour une raison inhérente à son exploitation, reçoit une plainte ou acquiert la preuve que ce navire n'est pas conforme aux normes figurant dans la présente convention, après que celle-ci sera entrée en vigueur, il peut adresser un rapport au gouvernement du pays dans lequel est immatriculé le navire, avec copie au Directeur général du Bureau international du Travail et prendre les mesures nécessaires pour redresser toute situation à bord qui constitue clairement un danger pour la sécurité ou la santé.

2. En prenant de telles mesures, le Membre devra en informer immédiatement le plus proche représentant maritime, consulaire ou diplomatique de l'Etat du pavillon et demander à ce représentant d'être présent si possible. Il ne devra pas retenir ou retarder indûment le navire.

3. Aux fins du présent article, on entend par «plainte» toute information soumise par un membre de l'équipage, un organisme professionnel, une association, un syndicat, ou de manière générale, toute personne ayant un intérêt à la sécurité du navire, y compris sous l'aspect des risques relatifs à la sécurité ou à la santé de son équipage.

Article 5

1. La présente convention est ouverte à la ratification des Membres qui sont parties aux instruments internationaux énumérés ci-après ou, en ce qui concerne ceux visés à l'alinéa c), en ont mis en application les dispositions :

a) la convention internationale pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, 1960, ou la convention internationale pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, 1974, ou toute convention révisant ces deux conventions ;

b) la convention internationale sur les lignes de charge, 1966, ou toute convention la révisant ;

c) les règles internationales pour prévenir les abordages en mer de 1960, ou la convention sur les règles internationales pour prévenir les abordages en mer, 1972, ou toute convention révisant ces instruments internationaux.

2. La présente convention est en outre ouverte à la ratification de tout Membre qui s'engage, lors de ladite ratification, à satisfaire aux conditions auxquelles le paragraphe précédent subordonne la ratification et qu'il ne remplit pas encore.

3. Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 6

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après la date à laquelle les ratifications d'au moins dix Membres ayant ensemble un tonnage brut de 25 pour cent de la flotte marchande mondiale auront été enregistrées.

3. Par le suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 7

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 8.

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. Quand les conditions énoncées à l'article 6, paragraphe 2, ci-dessus, auront été remplies, le Directeur général appellera l'attention des Membres de' l' Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 9.

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 10.

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d' administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 11.

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la

présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 7 ci-dessus, dénonciation immediate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 12.

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

ANNEXE

Convention (no. 138) sur l'âge minimum, 1973, ou convention (no. 58) sur l'âge minimum (travail maritime), (révisée), 1936, ou convention (no. 7) sur l'âge minimum (travail maritime), 1920;

convention (no. 55) sur les obligations de l'armateur en cas de maladie ou d'accident des gens de mer, 1936, ou convention (no. 56) sur l'assurance-maladie des gens de mer, 1936, ou convention (no. 130) concernant les soins médicaux et les indemnités de maladie, 1969;

convention (no. 73) sur l'examen médical des gens de mer, 1946;

convention (no. 134) sur la prévention des accidents (gens de mer), 1970 (articles 4 et 7);

convention (no. 92) sur le logement des équipages (révisée), 1949;

convention (no. 68) sur l'alimentation et le service de table (equipage des navires), 1946 (article 5);

convention (no. 53) sur les brevets de capacité des officiers, 1936 (articles 3 et 4) ;

Convention (no. 22) sur le contrat d' engagement des marins ,1926; convention (no. 23) sur le rapatriement des marins, 1926 ;

convention (no. 87) sur la liberté syndicate et la protection du droit syndical, 1948;

convention (no. 98) sur le droit d'organisation et de négociation collective, 1949.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa soixante-deuxième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 29 octobre 1976 :

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce onzième jour de novembre 1976 :

Le Président de la Conférence,
MODOLV HAREIDE

Le Directeur général du Bureau international du Travail,
FRANCIS BLANCHARD

---

1. Au cas où le strict respect des normes pertinentes de la convention sur les brevets de capacité des officiers, 1936, poserait des problèmes susceptibles de porter préjudice aux systèmes et aux procédures établies par un Etat pour l'octroi des brevets de capacité, le principe d'equivalence d'ensemble s'appliquera afin qu'il n'y ait pas conflit avec les arrangements pris par cet Etat dans ce domaine.

Convention 147

CONVENTION CONCERNING MINIMUM STANDARDS IN MERCHANT SHIPS

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Sixty-second Session on 13 October 1976, and

Recalling the provisions of the Seafarers' Engagement (Foreign Vessels) Recommendation, 1958, and of the Social Conditions and Safety (Seafarers) Recommendation, 1958, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to substandard vessels, particularly those registered under flags of convenience, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-ninth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Convention, which may be cited as the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976 :

Article 1.

1. Except as otherwise provided in this Article, this Convention applies to every sea-going ship, whether publicly or privately owned, which is engaged in the transport of cargo or passengers for the purpose of trade or is employed for any other commercial purpose.

2. National laws or regulations shall determine when ships are to be regarded as sea-going ships for the purpose of this Convention.

3. This Convention applies to sea-going tugs.

4. This Convention does not apply to-

a) ships primarily propelled by sail, whether or not they are fitted with auxiliary engines;

b) ships engaged in fishing or in whaling or in similar pursuits ;

c) small vessels and vessels such as oil rigs and drilling platforms when not engaged in navigation, the decision as to which vessels are covered by this subparagraph to be taken by the competent authority in each country in consultation with the most representative organisations of shipowners and seafarers.

5. Nothing in this Convention shall be deemed tio extend the scope of the Conventions referred to in the Appendix to this Convention or of the provisions contained therein.

Article 2.

Each Member which ratifies this Convention undertakes -

a) to have laws or regulations laying down, for ships registered in its territory -

(i) safety standards, including standards of competency, hours of work and manning, so as to ensure the safety of life on board ship;

(ii) appropriate social security measures; and

(iii) shipboard conditions of employment and shipboard living arrangements, in so far as these, in the opinion of the Member, are not covered by collective agreements or laid down by competent courts in a manner equally binding on the shipowners and seafarers concerned;

and to satisfy itself that the provisions of such laws and regulations are substantially equivalent, to the Conventions or Articles of Conventions referred to in the

Appendix to this Convention, in so far as the Member is not otherwise bound to give effect to the Conventions in question;

b) to exercise effective jurisdiction or control over ships which are registered in its territory in respect of-

(i) safety standards, including standards of competency, hours of work and manning, prescribed by national laws or regulations;

(ii) social security measures prescribed by national laws or regulations;

(iii) shipboard conditions of employment and shipboard living arrangements prescribed by national laws or regulations, or laid down by competent courts in a manner equally binding on the shipowners and seafarers concerned;

c) to satisfy itself that measures for the effective control of other shipboard conditions of employment and living arrangements, where it has no effective jurisdiction, are agreed between shipowners or their organisations and seafarers' organisations constituted in accordance with the substantive provisions of the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, and the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949;

d) to ensure that

(i) adequate procedures —subject to over- all supervision by the competent authority, after tripartite consultation amongst that authority and the representative organisations of shipowners and sea farers where appropriate -exist for the engagement of seafarers on ships registered in its territory and for the investigation of complaints arising in that connection;

(ii) adequate procedures —subject to over-all supervision by the competent authority, after tripartite consultation amongst that authority and the representative organisations of shipowners and seafarers where appropriate-exist for the investigation of any complaint made in connection with and, if possible, at the time of the engagement in its territory of seafarers of its own nationality on ships registered in a foreign country, and that such complaint as well as any complaint made in connection with and, if possible, at the time of the engagement in its territory of foreign seafarers on ships registered in a foreign country, is promptly reported by its competent authority to the competent authority of the country in which the ship is registered, with a copy to the Director-General of hte International Labour Office;

e) to ensure that seafarers employed on ships registered in its territory are properly qualified or trained for the duties for which they are engaged, due regard being had to the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970;

f) to verify by inspection or other appropriate means that ships registered in its territory comply with applicable international labour Conventions in force which it has ratified, with the laws and regulations required by subparagraph (a) of this Article and, as may be appropriate under national law, with applicable collective agreements;

g) to hold an official inquiry into any serious marine casualty involving ships registered in its territory, particularly those involving injury and/or loss of life, the final report of such inquiry normally to be made public.

Article 3.

Any Member which has ratified this Convention shall, in so far as practicable, advise its nationals on the possible problems of signing on a ship registered in a State which has not ratified the Convention, until it is satisfied that standards equivalent to those fixed by this Convention are being applied. Measures taken by the ratifying State to this effect shall not be in contradiction with the principle of free movement of workers stipulated by the treaties to which the two States concerned may be parties.

Article 4.

1. If a Member which has ratified this Convention and in whose port a ship calls in the normal course of its business or for operational reasons receives a complaint or obtains evidence that the ship does not conform to the standards of this Convention, after it has come into force, it may prepare a report addressed to the government of the country in which the ship is registered, with a copy to the Director-General of the International Labour Office, and may take measures necessary to rectify any conditions on board which are clearly hazardous to safety or health.

2. In taking such measures, the Member shall forthwith notify the nearest maritime, consular or diplomatic representative of the flag State and shall, if possible, have such representative present. It shall not unreasonably detain or delay the ship.

3. For the purpose of this Article, «complaint» means information submitted by a member of the crew, a professional body, an association, a trade union or, generally, any person with an interest in the safety of the ship, including an interest in safety or health hazards to its crew.

Article 5.

1. This Convention is open to the ratification of Members which -

a) are parties to the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1960, or the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974, or any Convention subsequently revising these Conventions; and

b) are parties to the International Convention on Load Lines, 1966, or any Convention subsequently revising that Convention; and

c) are parties to, or have implemented the provisions of, the Regulations for Preventing Collisions at Sea of 1960, or the Convention on the International Regulations for Preventing Collisions at Sea, 1972, or any Convention subsequently revising these international instruments.

2. This Convention is further open to the ratification of any Member which, on ratification, undertakes to fulfil the requirements to which ratification is made subject by paragraph 1 of this Article and which are not yet satisfied.

3. The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 6

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which there have been registered ratifications by at least ten Members with a total share in world shipping gross tonnage of 25 per cent.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 7.

1. A Member which has ratibied this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 8.

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the Registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When the conditions provided for in Article 6, paragraph 2, above have been fulfilled, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 9.

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 10.

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 11.

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides -

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 7 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 12.

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

APPENDIX

Minimum Age Convention, 1973 (No. 138), or
Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936 (No. 58) or
Minimum Age (Sea) Convention, 1920 (No. 7);
Shipowners' Liability (Sick and Injured Seamen) Convention, 1936 (No. 55), or
Sickness Insurance (Sea) Convention, 1936 (No. 56), or
Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969 (No. 130);
Medical Examination (Seafarers) Convention, 1946 (No. 73);
Prevention of Accidents (Seafarers) Convention, 1970 No. 134 (Articles 4 and 7);
Accommodation of Crews Convention (Revised), 1949 (No. 92);
Food and Catering (Ships' Crews) Convention, 1946 (No. 68) (Article 5);
Officers' Competency Certificates Convention, 1936 (No. (53) (Articles 3 and 4) 1;
Seamen's Articles of Agreement Convention, 1926 (No. 22);
Repatriation of Seamen Convention, 1926 (No. 23);
Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No, 87).
Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98).

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Sixty-second Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-ninth day of October 1976.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this eleventh day of November 1976.

The President of the Conference
MODOLV HAREIDE

The Director-General of the International Labour Office,
FRANCIS BLANCHARD

1. In cases where the established licensing system or certification structure of a State would be prejudiced by problems arising from strict adherence to the relevant standards of the Officers' Competency Certificates Convention, 1936, the principle of substantial equivalence shall be applied so that there will be no conflict with that State's established arrangements for certification.

Ἄρθρον Δεύτερον

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΕΜΜ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ